

faa i alt Fald ikke ad teoretisk Vej, naar ikke de, der skal være Lærere, selv har tilstrækkeligt Kendskab dertil, og det faar de ikke ved Undervisning paa Landbohøjskolen; da der ofres for lidt Tid paa dette Fag nu. Til Gengæld er der andre Fag, paa hvilke der, selv om de er overordentlig interessante, godt kunde slaas noget af. Det kan jo være meget interessant at vide Besked om Svedkirtlerne hos Kloakdyrene, men absolut nødvendig er det ikke.

For at bøde paa Manglerne har Hedeselskabet iværksat forskellige Kursus, hvor man søger at uddanne Folk, der særlig kunde tage sig af denne Opgave; men det er ikke tilstrækkeligt. Der maa ofres mere Tid paa Landmaaling, Nivellering, Jordberegninger og lignende. Det vil være rimeligt, om netop de landbrugsstuderende faar al den Undervisning, der er nødvendig paa dette Omraade, saaledes at de, naar de gaar ud fra Skolen, kunde være i Stand til virkelig at lave en Plan for Dræning af et Stykke Jord. Det kan de ikke nu; der er neppe en Landbrugskandidat, der med den Uddannelse, han i disse Fag har faaet paa Landbohøjskolen, er i Stand til at lave en saadan Plan, naar hans Undervisningstid er omme. Jeg vil meget henstille, at vi snart faar en Undervisning, der virkelig svarer til de Krav, der stilles fra Landbrugets Side.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister, om vi ikke snart kan vente et Lovforslag om fremmedes Adgang til at komme i Besiddelse af fast Ejendom her i Landet. Allerede for et Par Aar siden rettede jeg her i Tinget den samme Forespørgsel til den højtærede Minister og fik da det Svar, at et saadant Forslag var under Forberedelse. Det forekommer mig, at der nu er gaaet saa lang Tid, at Forslaget nok kunde være færdigt. Ligesom det allerede den Gang var ønskeligt at faa Regler paa dette Omraade, forekommer det mig, at den Tid, der er gaaet siden, har vist det berettigede i denne Henstilling. Spørgsmaalet er nemlig nu blevet mere brændende: Det er ikke opmuntrende at se udenlandske Rigmænd opkøbe Landejendomme og andre Ejendomme her i Landet. Der tales saa meget om, at saa mange som muligt skal have Jord i vort Land, og det har ogsaa altid været mit Ønske, at de, der ønskede at komme i Besiddelse af Jord, og som egnede sig dertil, skulde have den lettest mulige Adgang dertil. Men ud fra en saadan Tankegang er det lidt mærkeligt, at vi ganske roligt ser paa, at den ene Herregaard efter den anden bliver opkøbt af

Udlændinge. Det er derfor paa høje Tid at give en Lov om dette Forhold. Og jeg kan kun glæde mig over, at saa mange under denne Finanslovsbehandling har givet Udtryk for de samme Tanker, der for 2—3 Aar siden dikterede mig min Forespørgsel.

Dertil kommer endvidere dette, at de Opkøb, der har fundet Sted, i Regelen har været til saadanne Priser, at de ikke stod i noget rimeligt Forhold til Landejendommens Forrentningsevne. Dette har i nogen Grad bidraget til at styrke og fremme det Jobberi, der har været drevet med Landejendomme, navnlig det sidste Par Aars Tid. Derfor skal jeg ikke nægte, at jeg hører til dem, der ser meget skeptisk paa Landbrugets Fremtid, og jeg tror, at Regeringen og Rigsdagen havde gjort klogere, om vi i Tide havde søgt at gribe ind paa dette Omraade. Børsspekulationen og Børsjobberiet kan være galt og vil sikkert bringe Sorg over mangfoldige Mennesker, men jeg er bange for, at Jobberiet med vore Landejendomme vil have endnu værre Følger, og da navnlig mere langvarige Følger for vort Samfund. Jeg tror derfor, man burde have grebet ind, f. Eks. ved at vedtage en Bestemmelse om, at ingen Landejendom uden særlig Tilladelse maa sælges igen før en vis Tid — et Aar f. Eks. —, efter at den var blevet købt. Tro mig, saa vilde alle disse Gaardhandlere godt kunne gaa hjem og lægge sig. Det var jo netop det, man skulde hindre, at der købes i Dag og sælges igen i Morgen; thi alt, hvad der sker af den Art, er kun Spekulation, som tjener til at bringe Priserne i Vejret paa en meget lidet økonomisk Maade. Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at dette, som vi taler saa meget om, at der skal skaffes Jord til de flest mulige i vort Samfund — og det er jo sikkert et almindeligt Ønske paa Rigsdagen, vistnok hos alle Medlemmer —, bliver ingenlunde lettere at gennemføre, naar vi har faaet Ejendomspriserne jobbet op i en ganske urimelig Højde. Ogsaa fra den Side set vilde det have været overordentlig heldigt, om der var truffet saadanne Foranstaltninger, at Priserne ikke var kommet op i den Grad, som de nu er.

Der kunde være Anledning til at sige en hel Del mere om disse Spørgsmaal, og navnlig kunde jeg godt have haft Lyst til, i Lighed med, hvad jeg har gjort tidligere, at henlede Opmærksomheden paa, at der i Jylland findes meget betydelige Arealer, som er særlig vel egnede til Opdyrkning og Kultur, men som det dog er vanskeligt at faa opdyrkede, som det burde gøres, medmindre Staten træder til paa en meget virksom Maade. Jeg vilde med megen Glæde